<u>Παρακλητικός Κανών στον Άγιο Θεόδωρο τον Τήρων</u>

Ὁ Ἱερεύς: Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα σοί, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοί.
Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών καί τά πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρός τῶν ἀγαθῶν καί ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καί σκήνωσον ἐν ἡμίν καί
καθάρισον ἡμᾶς ἀπό πάσης κηλίδος καί σῶσον, Ἀγαθέ τάς ψυχᾶς ἡμῶν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς**. (τρεῖς φορές)**

Δόξα Πατρί καί Υἱῶ καί Ἁγίω Πνεύματι.
Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρισον τάς ἀνομίας ἡμίν. Ἅγιε, ἐπισκεψε καί ἴασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρί καί Υἱῶ καί Ἁγίω Πνεύματι.
Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου, γεννηθήτω τό θέλημά Σου ὡς ἐν οὐρανό καί ἐπί τῆς γής. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός
ἡμίν σήμερον, καί ἄφες ἡμίν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καί μή εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλά ρύσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ψαλμός ρμβ΄ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τήν δέησίν μου ἐν τή ἀληθεία σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τή δικαιοσύνη σού• καί μή εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετά τοῦ δούλου σου, ὅτι
οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρός τήν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τήν ζωήν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκρούς αἰῶνος καί ἠκηδίασεν
ἔπ ἐμέ τό πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. διεπέτασα
πρός σέ τάς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου μή ἀποστρέψης τό πρόσωπόν σου ἄπ ἐμοῦ, καί ὁμοιωθήσομαι
τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ἀκουστόν ποίησον μοί τό πρωί τό ἔλεός σου, ὅτι ἐπί σοῖ ἤλπισα• γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρός σέ ἦρα τήν ψυχήν μού•
ἐξελού μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρός σέ κατέφυγον. δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἰ ὁ Θεός μού• τό πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθεία.
Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τή δικαιοσύνη σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τήν ψυχήν μου καί ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τούς ἐχθρούς μου καί ἀπολεῖς πάντας
τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ δοῦλός σου εἰμι.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμίν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος ᾅ΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίω, καί ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ.
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμίν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος β΄. Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσαν μέ, καί τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμίν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος γ΄. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμίν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τά παρόντα Τροπάρια.
Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Τόν γενναιότατον Χριστοῦ στρατιώτην, καί εὐσεβῶν Χριστιανῶν τόν προστάτην, ὑμνολογοῦντες κράζωμεν ἐκ βάθους ψυχῆς· Ἅγιε Θεόδωρε, ταῖς ἐνθέρμοις λιταίς σου,
δαιμονικοῦ τεχνάσματος, καί αἱρέσεως πάσης, τούς σούς οἰκέτας λύτρωσαι, Σεπτέ, καί νόσου πάσης ταχέως ἀπάλλαξον.

Δόξα Πατρί καί Υἱῶ καί Ἁγίω Πνεύματι.
Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Θεοτοκίον.
Οὐ σιωπήσομεν πότε, Θεοτόκε, τά, δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀναξιοι• εἰ μή γάρ σύ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν ἕως
νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σού• σούς γάρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν΄ (50)
Ἐλέησον μέ, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου καί κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημα μου•επί πλεῖον πλῦνον μέ ἀπό τῆς ἀνομίας μου καί ἀπό τῆς ἁμαρτίας
μοῦ καθάρισον μέ. Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγώ γινώσκω, καί ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός. Σοί μόνω ἥμαρτον καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἄν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καί νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σέ. Ἰδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καί ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησε μέ ἡ μήτηρ μου. Ἰδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας,

τά ἄδηλα καί τά κρύφια της σοφίας σου ἐδήλωσας μοί. Ραντιεῖς μέ ὑσσώπω, καί καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς μέ, καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοί ἀγαλλίασιν καί
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀποστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον
ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μή ἀπορρίψης μέ ἀπό τοῦ προσώπου σου καί τό πνεῦμά σου τό ἅγιον μή ἀντανέλης ἄπ ἐμοῦ. Ἀπόδος
μοί τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καί πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξον μέ. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδούς σου, καί ἀσεβεῖς ἐπί σέ ἐπιστρέψουσι. Ρύσαι μέ ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός,
ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου•αγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τά χείλη μου ἀνοίξεις, καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν,
ἔδωκα ἀν•ολοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῶ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε,
ἐν τή εὐδοκία σου τήν Σιῶν, καί οἰκοδομηθήτω τά τείχη Ἱερουσαλήμ• τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καί ὁλοκαυτώματα• τότε ἀνοίσουσιν ἐπί τό θυσιαστήριον
σού μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τάς Ὠδᾶς τοῦ Κανόνος.

Ὠδή ἅ΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρᾶν διοδεύσας.

Θεόδωρε Μάρτυς ἐν Οὐρανοῖς, σύν Ἀγγέλοις χαίρων, τούς τιμώντας σέ εὐλαβῶς, καί προσκαλούμενους σέ κινδύνων, καί περιστάσεων καί νόσων διασωσον.

Εἰς ἄθεον δόγμα, Μάρτυς Χριστοῦ, σωτήρ στεφάνης καί ὑπέρμαχος κραταιός, πάσιν εὐσεβέσιν ἐκ βρωμάτων, θεοστυγῶν αὐτούς κολλύβοις ρυσάμενος.

Ὁ στέφος ἀμάραντον ἐκ Θεοῦ, λαβῶν Χριστοῦ Μάρτυς, καί τοῖς Μάρτυσι συσκηνῶν, φύλαττε λιταίς σου τούς ἐν πίστει, καί εὐλαβεία σήν Μνήμην γεραίροντας.

Θεοτόκιον

Σοφίαν καί Λόγον τόν τοῦ Πατρός, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τά χαλεπά, θεράπευσον πάθη, ὦ Παρθένε, καί αἰωνίου χαρᾶς μέ, ἀξίωσον.

Ὠδή γ΄. Σύ εἰ τό στερέωμα
Ὕμνους, ὦ Θεόδωρε, νῦν ἐτησίους προσάγω σοί, καί ἐκ ψυχῆς δέομαί σου, Μάκαρ, ἐκ κίνδυνων μέ λύτρωσαι.

Στήριγμα, Θεόδωρε, τῷ σῶ οἰκέτη γενήθητι, καί τήν ὀρθήν καί ἁγίαν Πίστιν, ταῖς πρεσβείαις σου κράτυνον.

Ἔχω τήν καρδίαν μου, προσηλωμένην, Θεόδωρε, ἐπί σοῖ νῦν, τῆς σῆς προστασίας, καί τῆς σκέπη; δεόμενος.

Θεοτόκιον
Ἔχων σέ βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι, Παναγνέ, Μῆτερ Θεοῦ· ἔχων σέ προστάτιν, οὐ πτοοῦμαι τήν κόλασιν.

Ὁ Ἱερεύς Μνημονεύει

Ὠδή δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε
Μπάρων ὡς διέσωσας, τῶν τοῦ Παραβάτου βρωμάτων, Ἅγιε, τούς πιστούς οὕτω τούς δούλους σου, τῆς αἱρετιζόντων λώβης φύλαξον.

Ἐκ κινδύνων καί θλίψεων, πάντας ἀδοκήτων, Μάρτυς Θεόδωρε, διαφύλαττε ἀπήμαντον, τόν πιστῶς τή σκέπη σου προστρέχοντα.

Λυτρωτής, ὦ Θεόδωρε, ὄντως εὐσεβούντων σύ ἀναδέδειξαι, διαλύσας διατάγματα, Ἰουλιανοῦ τή ἐπινοία σου.

Θεοτόκιον
Ρῶσιν δίδου μοί, Παναγνέ, καί τήν ζοφεράν ψυχήν μου καταύγασον, αἴγλη θεία· σύ γάρ ἔτεκες, φῶς τό ἐνυπόστατον, Παναμώμητε.

Ὠδή ε΄. Φώτισον ἡμᾶς
Πόθω καί χαρά, ὑμνωδίας σοί προσάγοντας, ἐκ τῶν τεχνασμάτων τοῦ πονηροῦ, ἀβλαβεῖς τηρεῖσθαι δεόμεθα, Θεόδωρε.

Ὡς τίς ἀριστεύς, τάς πλεκτάνας οὖν συνέτριψας, τοῦ Ἀποστάτου καί τούς εὐσεβεῖς, Μάρτυς Θεόδωρε, πανσόφως σύ διέσωσας.

Δέου τοῦ Θεοῦ, ὦ Θεόδωρε Πανεύφημε, ἐκ παντός κινδύνου καί χαλεπῶν, νόσων ρυσθῆναι, καί αἱρέσεων τούς δούλους σου.

Θεοτόκιον

Ἄχραντον Ἀμνόν, συλλαβοῦσα, Παναμώμητε, αἴροντα βροτῶν ἁμαρτήματα, λύσιν δυσώπει αὐτῶν, δοῦναι μοί τῷ δούλῳ σου.

Ὠδή στ΄. Ἱλασθητί μοί Σωτήρ

Ὡς μάταιον καί σαθρόν, τοῦ Ἀποστάτου τό πρόσταγμα, Θεόδωρε θαυμαστέ, ποτέ σύ κατήσχυνας, οὕτω νῦν ματαίωσον, δρακόντειους δόλους, καί ἡμᾶς ἄτρωτους φύλαξον.

Ρωσθεῖς δυνάμει Θεοῦ, τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχος, Θεόδωρε πεφυκῶς, τήν πλάνην ἐμείωσας· καί νῦν ἱκετεύω σέ, τῶν παθῶν εἰκόνας, τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον.

Ἐνθέῳ καί εὐσεβεῖ, ζήλῳ ὡς πάλαι διέσωσας, τούς Ὀρθοδόξους Σοφέ, βουλῆς τοῦ ἀλάστορος· οὕτω διαφύλαξον, ἡμᾶς ἀσαλεύτους, ἐν τή Πίστει σου δεόμεθα. χριστιανος.gr

Θεοτόκιον

Φωτός νεφέλη σύ εἶ, καί τοῦ Θεοῦ θρόνος ἔνδοξος, Παρθενομῆτορ Ἁγνή· ψυχῆς οὖν τά ὄμματα, τῆς ἐμῆς νῦν φώτισον, καί παθῶν ἀχλύος, τήν καρδίαν μου καθάρισον.

Διασωσον ἐρεσχελείας ἁπάσης ἐχθρῶν ἐχθίστων, Θεόδωρε Ἀθλητά, ἡμᾶς τούς πόθῳ τιμῶντας σέ, ὡς ἕτοιμος βοηθός Ὀρθοδόξων.

Ἄχραντε, ἡ διάλογου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικήν παρρησίαν. χριστιανος.gr

Ὁ Ἱερεύς Μνημονεύει· εἶτα τό Κοντάκιον Ἦχος β΄.

Προστάτα τῶν Πιστῶν ἀκαταίσχυντε, καί μεσίτα τῶν δεομένων ἑτοιμότατε, μή παρίδῃς ἡμῶν τῶν δεομένων σου, τάς οἰκτρᾶς φωνᾶς, ἀλλά προφθασον ὡς συμπαθής, καί

ἀπάλλαξον ἡμᾶς, τῶν Μαρτύρων μέγιστε Θεόδωρε, πάσης κακουχίας καί περιστάσεως, καί σῶσον ἡμᾶς ταῖς ἐνθέρμοις σου, πρός τόν Κύριον δεήσεσι.

Καί εὐθύς τό Προκείμενον. Ἦχος. δ΄.
Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεός Ἰσραήλ, αὐτός δώσει δύναμιν καί κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητός ὁ Θεός:
Στίχος. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τόν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατά Λουκᾶν (κά΄. 12-19).
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέθετε ἀπό τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γάρ ἐφ’ ὑμᾶς τάς χείρας αὐτῶν καί διώξουσι, παραδίδοντες εἰς συναγωγᾶς καί φύλακας,
ἀγομένους ἐπί βασιλεῖς καί ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. Ἀποβήσεται δέ ὑμίν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὔν εἰς τάς καρδίας ὑμῶν μή προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγώ γάρ
δώσω ὑμίν στόμα καί σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδέ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμίν. Παραδοθήσεσθε δέ καί ὑπό γονέων καί ἀδελφῶν καί συγγενῶν καί
φίλων· καί θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν· καί ἔσεσθε μισούμενοι ὑπό πάντων διά τό ὄνομά μου· καί θρίξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μή ἀποληται. Ἐν τή ὑπομονή ὑμῶν κτήσασθε τάς
ψυχᾶς ὑμῶν.

Δόξα Πατρί καί Υἱῶ καί Ἁγίω Πνεύματι.
Τάίς του Ἀθλοφόρου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἀπάλλαξον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλεῆμον, ἐλέησον μέ ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου καί κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Καί τό παρόν ΓΙροσόμοιον
Ἦχος Πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι
Λαμπρά καί χαρμόσυνος, ἡ Παναγία σου Μνήμη, Θεόδωρε ἔνδοξε, ἐφέστηκε σήμερον, ἡμίν ἅπασι Σύ γάρ θαυμάσιε, τόν λαόν ἄχραντον, τοῦ Κυρίου ποτέ ἔσωσας, ἐν ἐνί

θαύματι, κολλύβοις κορέσας, Πανάγιε· καί νῦν σέ ἱκετεύομεν, ρύσαι φυλευσπλάγχνως ἐκ θλίψεως, καί λύμης παντοίας, αἱρέσεως καί πάσης ἀπειλῆς, ἐχθρῶν ἀπίστων,
πρεσβείαις σου, ἐνθέοις τούς δούλους σου. χριστιανος.gr

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σού• ἐπισκεψαι τόν κόσμον σου ἐν ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς. Ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καί καταπεμψον
ἐφ’ ἡμᾶς τά ἐλέη σου τά πλούσια• πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας• δυνάμει τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυρού• προστασίαις
τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων• ἱκεσίαις τοῦ Τιμίου καί Ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου• τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων•
ὧν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων ἱεραρχῶν καί οἰκουμενικῶν διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καί
Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας. Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, τῶν Θαυματουργών• τῶν ἁγίων ἐνδόξων
μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρων Τύρωνος καί Στρατηλάτου, τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καί Ἐλευθερίου, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων. Τῶν ὁσίων καί θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν ἁγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καί ’Ἄννης. Τοῦ ἁγίου .... (τῆς ἡμέρας),
καί πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἱκετεύομεν σέ, μόνε πολυέλεε Κύριε. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καί ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδή ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Ὦ Θεόδωρε Μάρτυς, σέ συλλήπτορα ἔχων τῆς σωτηρίας μου, καί πίστεως τῆς θείας, προστάτην καί ζωῆς μου, ἀκαταίσχυντον φύλακα, οὐ πτοοῦμαι πότε, δαιμόνων ἐπηρείας.

Νηστείαν τήν ἁγίαν, ὡς ἐτήρησας πάλαι, Μάρτυς, ἀμόλυντον, καί νῦν οὕτω σούς δούλους, αὐτήν ταύτην λιταίς σου, διανύσαι ἀξίωσον, περιχαρῶς. καί ἁγνῶς, Θεόδωρε
Παμμάκαρ.

Ἐπινοία ἐνθέω, ὡς διέλυσας Μάκαρ, Τυρράνου σόφισμα, καί νῦν οὕτω

πρεσβείαις, ταῖς σαῖς τῆς ἐπινοίας, τοῦ ἐχθροῦ περισῴζεσθαι, παρακαλοῦμεν θερμῶς, οἱ δοῦλοι
σου Τρισμάκαρ.

Θεοτόκιον
Ἐκ γαστρός σου προῆλθε, σαρκωθεῖς ὁ τῶν ὅλων, Παρθένε, Κύριος· αὐτόν οὖν ἐκδυσώπει, ρυσθῆναι μέ πταισμάτων, καί κινδύνων καί θλίψεων. Σύ γάρ τῶν εὐσεβῶν,
πέφυκας ἡ προστάτις.

Ὠδή ή΄. Τόν Βασιλέα
Παρανόμησαντα, Ἀποστάτην ὡς πάλαι, σύ κατήσχυνας σοφή ἐπινοία, καί ἡμᾶς ἄσεμνων, φύλαξον μιασμάτων.

Ὡς νουνεχής, ὦ Θεόδωρε Μάρτυς, σύ κατέβαλες δεινόν Ἀποστάτην, καί τούς Ὀρθοδόξους, σοφία σου ἐρρύσω.

Νόμω τῷ θείω, πεφραγμένος, θεοφρον, ἀνομώτατον διήλεγξας νόμον, φυλάξας ἐκ τούτου, τούς εὐσεβεῖς ἀτρώτους.

Θεοτόκιον
Ἵνα ὑμνῶ σέ, μετά πόθου, Παρθένε, νοητῆς αἰχμαλωσίας μέ ρύσαι, λύτρον ἀντιδοῦσα, τό Πάθος τού σου Τόκου.

Ὠδή θ΄. Κυρίως Θεοτόκον
Ὑμνῶν σέ ἐκ καρδίας, Θεόδωρε Μάρτυς, δώρων τῶν θείων ἐμέ καταπλούτισον, ὡς δώρου θείου, φερώνυμος, Πανακήρατε.

Μαρτυρική τή αἴγλη, Θεόδωρε Μάκαρ, καταλαμπόμενος πάντας τους σέ γεραίροντας, φωτί ἀΰλω, πρεσβείαις σου καταλάμπρυνον.

Ἐκ τοῦ πυρός, ὤ Μάρτυς, σθένει ὡς ἐρρώσθης, τῷ θείκω παρανόμου οὕτως ἡμᾶς βουλῆς, τῶν τυραννούντων. Θεόδωρε, σύ διασωσον.

Θεοτόκιον
Μαρία Θεόν Λόγον, ὅν ἔτεκες δυσώπει, ὑπέρ τῶν πίστει καί πόθω τιμώντων σέ, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων, καί περιστάσεων.

Ἄξιον ἐστίν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καί ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν τήν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Καί τά παρόντα Μεγαλυνάρια

Τῶν καμνόντων πέφυκας ἰατρός, αἰχμαλώτων ρύστης, καί μεσίτης ἁμαρτωλῶν, εὐσεβῶν προστάτης, παράκλησις πενθούντων, καί κεραυνός Τυράννων, σοφέ Θεόδωρε.

Τόν ἀπό βρωμάτων τῶν μυσαρῶν, τῶν τοῦ Παραβάτου, λυτρωσάμενον τούς Πιστούς καί θρέψαντα τούτους, τροφή τή τῶν κολλύβων, Θεόδωρον τόν θεῖον, πάντες ὑμνήσωμεν.

Σήμερον μετέστρεψεν εἶς χαράν, Πιστῶν τάς καρδίας, τεθλιμμένας πάλαι δεινῶς, καί τήν παραβάτου, κατέστρεψεν ἀπάτην, Θεόδωρος ὁ Μάρτυς, ὅν εὐφημήσωμεν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἵ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (τρεῖς φορές)
Δόξα Πατρί καί Υἱῶ καί Ἁγίω Πνεύματι.
Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Παναγία τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρισον τάς ἀνομίας ἡμίν. Ἅγιε, ἐπισκεψε καί ἴασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Δόξα Πατρί καί Υἱῶ καί Ἁγίω Πνεύματι.
Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου, γεννηθήτω τό θέλημά Σου ὡς ἐν οὐρανό καί ἐπί τῆς γής. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον
δός ἡμίν σήμερον, καί ἄφες ἡμίν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καί μή εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλά ρύσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Τό τροπάριον. Ἦχος β΄.
Μεγάλα τά τῆς πίστεως κατορθώματα! Ἐν τή πηγή τῆς φλογός, ὡς ἐπί ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρί γάρ ὁλοκαυτωθεῖς, ὡς ἄρτος ἡδύς
τή Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τάς ψυχᾶς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς ὡς ἔθος μνημονεύει. Εἰς τήν ἀπόλυσιν ψάλλομεν τό παρόν
Προσόμοιον Ἦχος β΄.
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σέ νεκρόν
Πάντων εὐσεβῶν σύ ἀληθῶς, ἔνθερμος προστάτης ἐδείχθης, Μάρτυς Θεόδωρε· πάντες οὖν προσάγομεν σοί χαριστήρια, καί σωτήρα γινώσκοντες, ἐν πίστει βοῶμεν,
ρύσαι ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς προσβολῆς τῶν ἐχθρῶν, πάσης ἀπειλῆς, πάσης λύπης, καί αἱρετικῶν τυραννίας, τούς πιστῶς γεραίροντας τήν Μνήμην σου.

Ἦχος πλ. δ΄.
Δέσποινα προσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Ἦχος β΄.
Τήν πάσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον μέ ὑπό τήν σκέπην σου.

Ὁ Ἱερεύς: Δί’ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.